

Sygn. akt II Ka 266/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 września 2014 r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący SSO **Anna Łaszczych**

Sędziowie SO **Wiesław Oryl**

SO **Magdalena Dąbrowska (spr.)**

Protokolant **Marlena Achcińska**

w obecności Prokuratora **Ewy Budzińskiej**

przy udziale oskarżyciela posiłkowego I. K.

po rozpoznaniu w dniu 18 września 2014 r.

sprawy przeciwko **T. K.**

oskarżonemu o przestępstwo z art. 157§1 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k.

z powodu apelacji oskarżyciela posiłkowego

od wyroku Sądu Rejonowego w Ostrołęce z dnia 31 marca 2014r. w sprawie IIK 1472/12

orzeka:

I. zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy uznając apelację za oczywiście bezzasadną;

II. zwalnia oskarżyciela posiłkowego I. K. od ponoszenia kosztów postępowania w tym opłaty za II instancję

Sygn. akt II Ka 266/14

UZASADNIENIE

Prokuratura Rejonowa w Ostrołęce oskarżyła T. K. o to, że:

w dniu 21 października 2012 roku w O. przy ul. (...) dokonał uszkodzenia ciała I. K. w ten sposób, że uderzał go rękami po głowie oraz kopał po całym ciele, w wyniku czego pokrzywdzony doznał obrażeń ciała w postaci stłuczenia struktur stawu skroniowo – żuchwowego z uszkodzeniem chrząstki stawowej po stronie lewej, stłuczenia okolicy potylicy po stronie lewej, powierzchownych otarć naskórka w okolicy kostki bocznej kończyny dolnej prawej o wym. 1,5 cm x 1 cm, które to obrażenia spowodowały roztrój zdrowia pokrzywdzonego na okres przekraczający 7 dni, przy czym czynu tego dopuścił się publicznie bez powodu, wykazując przy tym rażące lekceważenie porządku publicznego

tj. o czyn z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k.

Sąd Rejonowy w Ostrołęce wyrokiem z dnia 31 marca 2014 roku w sprawie II K 1472/12 orzekł:

1. oskarżonego T. K. w ramach zarzucanego mu czynu uznał za winnego tego że : w dniu 21 października 2012 roku w O. dokonał uszkodzenia ciała I. K. w ten sposób, że uderzył go co najmniej raz pięścią w twarz w lewą stronę na skutek czego pokrzywdzony przewrócił się oraz kopał go w wyniku czego I. K. doznał urazów okolicy stawu skroniowo-żuchwowego lewego i kąta żuchwy po stronie lewej pod postacią obrzęku tkanki podskórnej i bolesności palpacyjnej tej okolicy z uszkodzeniem chrząstki stawowej stawu skroniowo-żuchwowego lewego, stłuczenia tkanek miękkich głowy w okolicy potylicznej lewej oraz otarcia naskórka na kostce bocznej kończyny dolnej prawej które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządu ciała pokrzywdzonego na okres przekraczający 7 dni przy czym czynu tego dopuścił się publicznie bez powodu wykazując przy tym rażące lekceważenie porządku publicznego tj. czynu z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k. i za to na podstawie art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k. skazał go i wymierzył mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

2. na podstawie art. 69 § 1 i 2 i § 4 k.k. art. 70 § 1 pkt. 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby 3 (trzech) lat;

3. na podstawie art. 46 § 2 k.k. zasądził od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonego I. K. kwotę 2.000,00 zł (dwa tysiące złotych) tytułem nawiazki

4. zasądził od oskarżonego koszty sądowe w wysokości 1423,59 złotych w tym opłatę w wysokości 120 złotych

Apelację od powyższego wyroku złożył oskarżyciel posiłkowy I. K.. W sporządzonej przez siebie apelacji zarzucił wyrokowi rażącą niewspółmierność kary. Wniósł o surowsze ukaranie oskarżonego - karę bezwzględnego więzienia oraz zasądzenie od oskarżonego 7 000 złotych za krzywdy fizyczne i moralne po dokonanych na jego osobie pobiciu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja wniesiona przez oskarżyciela posiłkowego jest bezzasadna i nie zasługiwała na uwzględnienie.

Sąd Rejonowy poczynił prawidłowe ustalenia faktyczne w sprawie, mając na uwadze okoliczności zdarzenia, a także dyrektywy wymiaru kary wyrażone w art. 53 k.k. wymierzył oskarżonemu karę. Brak jest podstaw do twierdzenia, że kara wymierzona oskarżonemu przez Sąd jest rażąco łagodna. Sąd uzasadnił wymiar kary powołując się również na okoliczności podnoszone w apelacji przez oskarżyciela posiłkowego, a więc butne zachowanie oskarżonego, nieszanowanie innych ludzi, świadków tego zdarzenia, które miało miejsce na targowisku i musieli to zdarzenie obserwować, wpływ alkoholu, atak na pokrzywdzonego w środku dnia na miejskim targowisku, wśród wielu osób.

Z drugiej jednak strony po stronie oskarżonego są okoliczności, które Sąd musi brać pod uwagę, a na które nie zwraca uwagi oskarżyciel posiłkowy w treści apelacji, a mianowicie dane osobo poznawcze dotyczące oskarżonego. Chodzi o dotychczasową niekaralność oskarżonego, wydarzenie to miało w jego życiu charakter incydentalny, oskarżony ma 46 lat, jest wdowcem. Słusznie więc Sąd Rejonowy ustalił istnienie pozytywnej prognozy kryminologicznej wobec oskarżonego i warunkowo zawiesił wykonanie wymierzonej mu kary.

Oskarżyciel posiłkowy wnosił również o zasądzenie od oskarżonego 7 000 złotych tytułem odszkodowania i zadośćuczynienia. Podnosił swoje cierpienia związane z doznanymi obrażeniami, ale również wskazał w apelacji, że miał wydatki dojeżdżał do lekarza, przebywał na zwolnieniach lekarskich. Taki wniosek oskarżyciela posiłkowego składał również przed Sądem Rejonowym. Jednakże to na pokrzywdzonym składającym wniosek o zasądzenie odszkodowania i zadośćuczynienia ciąży ciężar dowodu i kwotę żadaną musi wykazać. O ile zadośćuczynienie Sąd może rozważać w ramach dolegliwości pokrzywdzonego, odniesionych obrażeń, ich skutków, rozmiaru cierpienia, jednakże odszkodowanie musi być przez pokrzywdzonego wykazane, udokumentowane. Oskarżyciel posiłkowy takiej inicjatywy dowodowej nie wykazywał. Sąd w związku z tym zasądził na jego rzecz nawiazkę z art. 46 § 2 k.k. tytułem zadośćuczynienia za doznane krzywdy.

Sąd zwolnił oskarżyciela posiłkowego od ponoszenia kosztów postępowania za II instancję i przejął je na rachunek Skarbu Państwa.